

BÀI VĂN TẢ CẢNH HOÀNG HÔN Ở QUÊ EM

1. Dàn ý tả cảnh hoàng hôn ở quê em

a. Mở bài: Giới thiệu cảnh hoàng hôn trên quê hương em.

b. Thân bài: Tả cảnh hoàng hôn trên quê hương em:

- Tả bao quát cảnh hoàng hôn trên quê hương em:

+ Quê hương em đang vào mùa nào?

+ Quê hương em có gì đặc biệt?

+ Quê hương em có nét độc đáo gì?

- Tả chi tiết cảnh hoàng hôn trên quê hương em:

+ Mặt trời đỏ lửng còn trên ngọn núi.

+ Mặt trời chiếu sáng trên cánh đồng thẳng tắp.

+ Những chú chim đi kiếm mồi cho buổi tối.

+ Những người nông dân vác cuốc ra về.

+ Những chú trâu vẫn còn mãi mê gặm cỏ.

+ Những đứa trẻ chơi thả diều, chạy đuổi.

+ Những chú gà bắt đầu lên chuồng.

+ Những em học sinh đi học về trên đường làng quê.

+ Mặt trời lặn, bầu trời dần tối lại.

+ Mọi người đã về nhà chuẩn bị bữa ăn tối.

+ Những con trâu cũng được về nhà.

+ Cánh đồng không một bóng người.

+ Nhìn xa xa lấp lánh ánh đèn của mọi nhà.

+ Tiếng dế kêu inh ỏi khắp mọi nơi.

+ Lâu lâu có tiếng cửa những chú chó sủa khi nhà có khách.

c. Kết bài: Nêu cảm nghĩ của em về cảnh hoàng hôn trên quê hương em.

2. Bài văn tả cảnh hoàng hôn ở quê em - Số 1

Khi ông mặt trời vội vã đạp xe về đỉnh núi phía Tây kết thúc cuộc hành trình dài, cũng là lúc tôi học bài xong chạy ra đầu làng để hít thở bầu không khí trong lành, mát mẻ. Chà, quê hương mình lúc này mới đẹp làm sao! Không gian thật thoáng đãng, không khí trong lành đến tuyệt vời.

Bầu trời cao xanh vơi vơi, từng áng mây trắng mây hồng bồng bênh trôi như đang đi du ngoạn. Những tia nắng vàng hoe như còn lưu luyến, bịn rịn đỏ dài trên những cành cây, mái nhà và tràn xuống cả ao làng. Tất cả trông như rực sáng hơn. Những làn gió Nam hiu hiu thổi mang theo hương thơm dịu dịu của cánh đồng lúa giống mới làm nao nao lòng người. Trên cành cây, cô gió vui mừng đánh nhịp cho lá cây vui hát rì rào. Tôi khoan thai bước trên con đường ra đầu làng để ngắm cảnh quê hương. Chà, đẹp quá! Trên nền trời cao thăm những cánh diều sáo vút cao của ai đó vì vu vì vút trên khoảng không bao la. Xa xa, những

chôm núi màu xanh biếc nhấp nhô trông thật tuyệt! Dưới mặt ao, ánh nắng chênh chếch làm cả mặt ao rục lên lóng la lóng lánh như người ta vừa giặt một mẻ vàng mới luyện xong. Phía chân đê, từng đàn trâu đứng đĩnh ra về.

Đó là không khí của cảnh hoàng hôn trên vùng quê em, khung cảnh bên dưới mặt đất càng làm em thích thú hơn. Trên cánh đồng làng, các bác nông dân đã thu xếp nông cụ để trở về nhà sau một ngày lao động hiệu quả. Từng tốp người xuất hiện trên đường làng đang cười nói vui vẻ, tựa như họ đang rất hài lòng về thành quả lao động của mình. Tiếng gọi nhau í ới, tiếng máy cày, máy xới nổ ù ạch trên đường, tiếng trâu bò rống rộ vang cả xóm. Tất cả như một dàn hòa ca đang hòa tấu trên một vùng quê. Ngắm những gì đang diễn ra tại quê mình mà lòng em cảm thấy tự hào, vui sướng biết bao. Những lúc nhìn thấy quê mình đẹp như vậy tôi mới hiểu được những người xa quê người ta mới nhớ quê biết nhường nào.

Trên con đường làng với những hàng cây râm mát, những chú chim đang tụ về để tìm tổ, chúng đang hót líu lo. Dưới đường các bác nông dân đang đi làm đồng về. Em cùng hòa mình vào dòng người đang chậm chậm trở về nhà, trên mặt mỗi người tuy mệt mỏi nhưng vẫn thể hiện một niềm vui sướng hân hoan. Càng về chiều, ánh nắng càng đẹp hơn và phản chiếu xa hơn. Ông mặt trời như muốn mở to đôi mắt soi xuống quê em để cùng chung không khí vui tươi, thanh bình của mọi người, và cũng để dần đưa mọi người về với gia đình, về với tổ ấm của họ.

Người đi đường vẫn dần, âm thanh trên đường làng cũng lắng chìm sau bóng hoàng hôn. Trong các bụi rậm ven đường, những chú tắc kè rón rén bước ra, rồi chúng tung tăng nhảy nhót, trườn lên những thân cành và cất tiếng kêu vang. Đây đó, vắng vắng tiếng côn trùng trò chuyện trong lòng đất, chúng đã thức dậy sau một ngày ngủ say sưa. Trong làng, nhà nhà đã nấu cơm chiều, thả khói nghi ngút cả một vùng quê yên tĩnh. Những đàn gà đã lên chuồng kêu tục tục. Các chị gà mái thì thăm bàn nhau sẽ thức thâu đêm để lo cho việc ngày mai đẻ trứng. Thế rồi, chúng cũng lim dim với giấc ngủ chẳng đợi chờ.

Quả thật là buổi chiều ngắm nhìn cảnh hoàng hôn thật bổ ích, thiên nhiên tươi đẹp và rộng lớn biết bao. Cảnh hoàng hôn quê em không tráng lệ như bình minh nhưng lại bình yên, huyền ảo lạ kỳ.

3. Bài văn tả cảnh hoàng hôn ở quê em - Số 2

Bình minh là khởi đầu cho ngày mới thì hoàng hôn chính là thời điểm kết thúc một ngày. Không đẹp không rạng ngời như bình minh nhưng hoàng hôn lại khiến nhiều người thần thức, ngẩn ngơ bởi cái đẹp, sự bình yên của thời điểm cuối ngày.

Bầu trời đang dịu lại, ánh nắng không còn chói chang, nhìn xa xa từng tia nắng cuối chầm chầm dần dưới ngọn núi, ngọn cây thật thú vị. Ngọn núi phía chân trời như đang nuốt mặt trời chỉ còn lẻ loi vài thứ ánh sáng yếu ớt. Bầu trời cũng trở nên khác lạ hơn ban ngày khi mây nhiều hơn, từng đám mây trôi lững lờ. Những đàn chim ríu rít gọi nhau về tổ sau một ngày kiếm ăn vất vả.

Mặt trời mỗi lúc một khuất dần, ánh nắng đã mờ dần. Hàng cau bên đường, hương cau thoang thoang càng quyến rũ lòng người. Chim đã tìm được về tổ sau một ngày làm việc vất vả. Các con của chúng ríu ra ríu rít gọi mẹ để được mớm mồi. Nhìn cảnh tượng ấy, em chợt mỉm cười một mình vì lát nữa thôi, em cũng như con chim non kia, sẽ được ông bà, cha mẹ ra đón và sẽ dành cho em thật nhiều tình thương còn hơn lũ chim kia.

Mặt trời không còn đủ kiên nhẫn lán lại mà chứng kiến mọi cảnh tượng đang diễn ra trên mặt đất. Nó đã khuất hẳn, những tia nắng cuối cùng còn hắt lại trên những đám mây nhiều hình. Bóng tối lan dần trên bầu trời. Cảnh vật mờ dần, đôi chỗ sương trắng đã chập chờn. Người

đi đường thưa thớt, thỉnh thoảng có vài người đưa trâu về muộu còn quất tháo chúng đi nhanh hơn.

Mãi ngắm quê hương, ông mặt trời xuống núi từ bao giờ. Trong làng, khói bếp bay là là quyện vào dải sương mờ như tấm khăn voan mỏng làm cho cảnh vật mờ dần, mờ dần. Trên cành cây, những chú chim ríu rít gọi nhau về tổ hòa nhịp với loa phóng thanh của hợp tác xã tạo nên một bản nhạc du dương trầm bổng để kết thúc một ngày làm việc bổ ích. Càng ngắm tôi lại càng thấy yêu quê mình hơn. Tâm hồn sáng khoái lâng lâng một niềm vui khó tả.

Chà, quê mình đẹp quá! Đẹp quá đi! Tôi thật sung sướng và tự hào khi được sinh ra và lớn lên trên mảnh đất quê hương thanh bình êm ả này. Tôi mong mình sẽ học thật giỏi để xây dựng quê hương đất nước thêm giàu đẹp.

4. Bài văn tả cảnh hoàng hôn ở quê em - Số 3

Ai đi xa quê hương chắc hẳn cũng sẽ chẳng bao giờ quên được hình ảnh mặt trời lấp ló sau rặng tre để chuẩn bị khuất bóng về nghỉ ngơi sau một ngày làm việc vất vả. Hình ảnh đó cũng là cái nôi nuôi dưỡng tâm hồn của biết bao trẻ thơ như em.

Khi hoàng hôn bắt đầu buông xuống, những tia nắng mặt trời cũng yếu ớt hơn, không còn vẻ chói chang, mãnh liệt như hồi ban trưa. Cánh cò bay, đồng lúa, cây cối, tất cả đều được bao phủ bởi một màu vàng cam thật nên thơ. Nó như một bức tranh được một vị họa sĩ nổi tiếng khắc họa trong thời gian tập trung nhất, và nó cũng cho người thường thức một cảm giác bình yên, nhẹ nhàng đến lạ. Những cơn gió mát chiều vàng từ đâu thổi đến khiến những bông lúa trĩu hạt, những cành cây, những bông hoa bỗng đứng đưa như hát vang bài ca chào tạm biệt một ngày đã qua.

Khi ông mặt trời vội vã đạp xe về đỉnh núi phía Tây kết thúc cuộc hành trình dài, cũng là lúc tôi học bài xong chạy ra đầu làng để hít thở bầu không khí trong lành, mát mẻ. Chà, quê hương mình lúc này mới đẹp làm sao! Không gian thật thoáng đãng, không khí trong lành đến tuyệt vời. Bầu trời cao xanh vời vợi, từng áng mây trắng mây hồng bỗng bành trôi như đang đi du ngoạn. Những tia nắng vàng hoe như còn lưu luyến, bịn rịn dãi dài trên những cành cây, mái nhà và tràn xuống cả ao làng. Tất cả trông như rực sáng hơn. Những làn gió Nam hiu hiu thổi mang theo hương thơm dịu dịu của cánh đồng lúa giống mới làm nao nao lòng người. Trên cành cây, cô gió vui mừng đánh nhịp cho lá cây vui hát rì rào. Tôi khoan thai bước trên con đường ra đầu làng để ngắm cảnh quê hương. Chà, đẹp quá! Trên nền trời cao thăm những cánh diều sáo vút cao của ai đó vi vu vi vút trên khoảng không bao la. Xa xa, những chỏm núi màu xanh biếc nhấp nhô trông thật tuyệt! Dưới mặt ao, ánh nắng chênh chếch làm cả mặt ao rực lên lóng lánh như người ta vừa rắc một mẻ vàng mới luyến xong. Phía chân đê, từng đàn trâu đứng đĩnh ra về.

Đâu đó, những đứa trẻ trần trâu cất vang lên tiếng sáo gọi trâu về. Những chú trâu đang mãi miết gặm cỏ giờ nghe thấy tiếng sáo cũng bắt đầu đứng đĩnh trở về. Bên dưới gốc đa đầu làng, bác hàng nước cũng chuẩn bị thu dọn hàng quán. Những căn bếp đang chờ mọi người về thổi lửa. Những bữa cơm đang chờ cả gia đình quây quần bên nhau. Chỉ nghĩ đến đó thôi là ai nấy đều rào bước thật nhanh.

Ông mặt trời dần khuất hẳn sau dãy núi phía xa. Bầu trời trở nên u tối hơn hẳn. Từ gian bếp nhà ai, mùi hương đã bắt đầu bay ra lan tỏa khắp một vùng. Cảnh tượng bình yên ấy cứ lặp đi lặp lại mỗi ngày mà em vẫn thấy thật đáng yêu.